

Ur Först föds man ju av Line Knutzon (Du vet att jag älskar dig)

Du vet att jag älskar dig.

Du är den, som betytt mest för mig i hela livet...

Vi är liksom andligt besläktade, vi två - vi kommer alltid känna varandra.

Det jag säger....alltså... det jag säger är, att jag- ...jag blir dessvärre tvungen att, vad är det nu det heter - slå upp!

Parförhållandet -slå upp det....avsluta det.

Du måste förstå - jag trodde att jag älskade dig - det kändes så - du stod där i snåret och du var så lockig...och när jag första gången såg dina lockar var dom vänliga och mjuka- man kunde se daggen i ditt hår, när ljuset föll på ett ganska särskilt sätt var det väldigt, väldigt fredligt och inbjudande...men det hjälper ju inte, om ett parförhållande ska vara beroende av ljuset, jag menar, av veckans sju dagar är fem alltid mulna - och du skulle se dig själv när det är mulet... Du blir krullig och korvig. Och jag undrade: Vem är den där hon/han om jag slätar ut henne/honom, vem är hon/han?